

Hensyn til Kvinder, der dømmes for Prostitution. Dette fremgaar af Bestemmelsen i 3die Stykke af § 8, der dog findes for Udelighedens Skyld at burde ændres derhen, at den kommer til at lyde saaledes: Kvindfolk skulle osv... Næringsvei i Overensstemmelse med Forskrifterne i Lov om Straffe for osv. 3die Marts 1860 § 2, ligesom Bestemmelserne om Løsgjængere i det Hele blive at føre til Anvendelse osv. En for Prostitution dømt Kvinde vil altsaa altid være at betragte og behandle, som om hun var dømt for Løsgjængerfærd.

I hvor lang Tid det lægekundige Tilsyn bør finde Sted, er ikke foreskrevet, men overladt til Domstolens Skjøn, idet Afgjørelsen nærmest maa bero paa de Paagjældendes Personlighed; det tør vel imidlertid forudsættes, at der ordentligvis ikke vil blive Spørgsmaal om et længere Tidsrum end $\frac{1}{2}$ Aar, i Righed med det i Loven af 10de April 1874 § 8 omtalte Tilsyn, medmindre den Paagjældende oftere maatte have været Tilsynet underkastet.

Til Sammenligning skal fremføres, at ifølge det tydske Riges Straffelovs § 361 Nr. 6 straffes med Fængsel (Haft) den Kvindeperson, som — uden at være stillet under Politiets Opsyn som berettiget til at søge Erhverv ved Utugt — driver saadant Erhverv, hvorefter det i § 362 hedder om denne Art Fængsel (Haft), der kjendes for en Tid af fra 1 Dag til 6 Uger: „De efter § 361 Nr. 3—8 Domfældte kunne anvendes til Arbeider, som ere afpassede efter deres Evner og Forhold, indenfor Straffeanstalten eller, saafremt de kunne holdes adskilte fra andre, frie Arbeidere, ogsaa udenfor Samme. Ved Domfældelse til „Haft“ kan det tillige fastsættes, at den domfældte Person efter udstaaet Straf skal afgives til Politiovrigheden (die Landespolizeibehörde), hvilken derved faar Beføielse til for et Tidsrum af indtil 2 Aar enten at anbringe den Domfældte i et Arbeidshus eller at bruge den Domfældte til almenyttige Arbeider.“

Den i § 8 omhændede Undersøgelse bør,

naar det er en Kvinde, den paatvinges, naturligtvis helst ske ved en kvindelig Læge, men da saadant kun sjældent vil kunne lade sig gjøre, er der foreskrevet, at der, naar en mandlig Læge foretager Undersøgelsen, skal være en kvindelig Person til Stede, for at den Domfældte kan være sikker paa, at Sømmelighed bliver saa vidt muligt iagttaget ved Undersøgelsen.

Foruden den Tvang med Hensyn til Lægetilsyn og Lægebehandling, som saaledes kan udøves for de Personers Vedkommende, om hvilke det vides, at de lide af venerisk Sygdom, eller som, fordi de have gjort sig skyldige i Prostitution, ere særligt mistænkelige, kan der ogsaa øves en vis retslig Tvang mod dem, der lønlig maatte lide af Sygdommen, derved, at der, om ikke just foreskrives Straf for den Patient, der ikke frivillig søger Lægehjælp, dog træffes andre Bestemmelser, der lettelig kunne føre til Straf for dem, der lide af Sygdommen, naar de ikke søge Læge. I § 14 er det saaledes foreskrevet, at Straffelovens § 181, der sætter Straf for den, som, skjøndt han er vidende eller har Formodning om, at han er behæftet med venerisk Smitte, øver Utugt, skal ændres derhen, at Enhver, der lider af venerisk Sygdom, hvad enten han er vidende derom eller ei, skal straffes for at øve Utugt, saa at altsaa Enhver, der vil indlade sig paa at øve Utugt, maa iforveien forvisse sig om, at han eller hun er sund, dersom Straf skal undgaas.

Da Smitte imidlertid tit overføres paa anden Maade end gennem Utugt, og det især af Hensyn hertil er et naturligt Forlangende, at Enhver, der veed, at han lider af hin Sygdom, søger Raad derfor og vogter sig for ved sit Forhold at volde Andre Skade, findes det rettest, at der gives den foreslaaede § 14 følgende Tilføining: Straf af Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder Forbedringshusarbejde anvendes paa den, der, uanset om han har havt saadant til Siemed eller ei, paafører en Anden venerisk Smitte, naar han har vidst